

Szeghalom, 1906. december 15. – Budapest, 1966. december 2.

Apja tanító volt. Négy polgári osztályt végzett, majd kárpitos segédlevelet szerzett, 1922-ben lépett be a Famunkások Szakszervezetébe 1926-tól az illegális Kommunista Ifjómunkások Magyarországi Szövetsége és a KMP tagja, 1927-től a KIMSZ KB titkára. 1929. februárban letartóztatták, és két év börtönre ítélték, kiszabadulása után ismét a KIMSZ titkára 1931-1932-ben, majd Moszkvában a Nemzetközi Lenin Iskola hallgatója 1933–1935-ben. Hazatérése után a KMP budapesti bizottságának titkárává választották, 1936-ban másodszor is letartóztatták, tizenöt év fegyházra ítélték. 1944 végén a nyilas hatóságok deportálni akarták, de a Németországba tartó vonatról sikerült megszöknie és visszatért Budapestre. 1945-ben a Magyar Kommunista Párt KV Tömegszervezési Osztály helyettes vezetője, a Szabad Nép munkatársa, 1946 elejétől 1948-ig a Káderosztály politikai munkatársa volt. 1948-ban a KAB főtitkára, 1950 közepén kinevezték az Állami Ellenőrzési Központ elnök-helyettesévé, 1951-től elnöke. 1955-től az állami ellenőrzési miniszter helyettese volt. 1954-től az MDP Központi Revíziós Bizottság tagja. 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Vas megyei listáján országgyűlési pótképviselő, behívására 1951. május 16-án került sor. 1953. május 17-én a budapesti választókerületben ismét mandátumot szerzett. Külügyminiszter-helyettesé 1956. április 19-én nevezték ki, 1959. augusztus 16-ától bécsi követ, 1964. december 16-ától haláláig Magyarország bécsi nagykövete volt.